

Sil Tonedigteren Edvard Grieg

Fredsdagen 10te Juni 1885.

En Perle blev kastet for Din
Og Helligdommens ikke for Hundel,
Poeni den drypsen Kraft saa din
Lig Duften fra Mark og Lunde.
Den saar sit Frø, den sætter sit Spir
I Sind i Tanke med Glimt og Smil
Hvor et Hjerte i et Hjerte man vil den unde.

Den spør ei:

Hvem er du?

Hvor kommer du fra?

Hvor skal du hen?

Hvad vil du?

Hvad gjør du?

Hvor gjør du her?

Hvor vil du da?

Og hvad nu mer, som vil?

Som hører til Dagens daglige dage.

Men Gaar jeg mit Indbrog i Tanken holde?
Gaar jeg dele din Tanke, bygge Handlingens Vælde?

Ei med Penge og Magt

Men med Andens Værd

Og med Tankens Tægt

Idit Væsens inderste Dyb?

Da fæster jeg Bømler Tindenes Hyl og Stormens Brus.
Jeg bygger paa Tro, en Tankelov, til Idealernes Ly og Huis
i din Hjertebud.

Poesien, den vil ei lade sig klinge

Poesien dens sætter sin Træng

Til sin egen Kraft.

Den over sin Træng

Selv om man prøver at knække dens Magt,

Time dens Liv,

Og stække dens Ting,

Den ber ad de seende Blinde,

Som ei adled dens Værd

Men datter en Livsfærd,

Ikke en Terden saa lidet vidste

Før den lukkes Laaget over Dødens Kiste

For sent er det da at lægge Livsværdets Maal

paa Andens Livsmaal.

Verdens Trangsyge er altid Feilen,
Det ermer aldrig at hæve Skatten
Det lyfter aldrig til andens Beilen
Omg ber ikke at h de Sproget i Tankenatten.
K m hand mod hand
Kjender Gudnangrisien,
L ser Ild og Skene,
Puster Liv i døde,
Om den staar alene....

L nge leve Edvard Grieg for den norske Tonkunst!

Anna M. E. Giersten

Kristiania 12te Juni 1885